

**POGLEJ
DEJSTVOM
V OČI**

in
spoznaj
edino pot ubega

Kaj so dejstva? To, kar Bog, Vsemogočni, ki nikakor ni zmožen lagati, sam odkriva, in ne to, kar bi katerakola preiskovana komisija prevzetnih, pristranskih mož spravila na dan. Sodnik Rutherford ti jih jasno predočava.

Dejstva so tolike važnosti, da je predavanje sodnika Rutherforda v Royal Albert Hall v Londonu po radiu in direktnih telefonskih zvezah doseglo velik krog poslušalcev skupaj nad 150.000 ljudi, ki so se zbrali v več ko 50 mestih Zedinjenih držav, Kanade, Velike Britanije, Avstralije, Nove Zelandije in Tasmanije h glavnemu zborovanju. Istočasno je bilo predavanje potom zveze 118 radio-postaj Zedinjenih držav razširjeno po vsem kontinentu.

Sedaj se objavlja, da ga morejo čitati nadaljnji milijoni, da morejo pravilno zreti dejstvom v oči in prejeti trajne blagodati.

Copyrighted 1938
and published by

WATCH TOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY

International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Za

Jugoslavijo, »KULA STRAŽARA«, Rud. Kale,
Beograd, Dalmatinska ul. 59

Pisarne:

Beograd, Bern, London, Paris, Buenos Aires,
Toronto, Strathfield, Cape Town, Copenhagen,
Shanghai in druge.

Face The Facts - Slovenian
Printed in Jugoslavia

Tiskala Ljudska tiskarna d. d. v Mariboru,
predstavnik Viktor Eržen v Mariboru

Poglej dejstvom v oči!

D EJSTVOM, ki so popolnoma naznanjena, ni moči uspešno ugovarjati, treba jih je pripoznati.

Nekdo, ki sestavlja dokaze o dejstvih, naj bi storil to na pošten, nepristranski način ter brez predsodkov in brez strahu pred kakim stvarjenjem in naj tako zbrana dejstva necenzurirana predloži ljudem.

Izgovor, da bi popolna objava dejstev mogla gotove osebe žaliti v njih čutu, ne nudi nikakega opravičila, da bi se karkoli od tega javnosti prikrivalo, in to zlasti še, če se gre za splošni dobrobit. Ako se ljudem sporočijo dejstva, naj jih tisti, ki poslušajo, mirno in brez strasti proučijo in nato odkritosrčno zasledujejo pot, ki služi njihovi najvišji blaginji. Prejšnja verska naziranja ali mnenja kake osebe, ne bi smela isto nikdar pri tem ovirati, da sprejme zbrana dejstva in jih prouči.

Poročilo o dejstvih je dokaz, ki temelji na resnici. Temeljno dejstvo, ki stoji trdno pred vsem stvarstvom in ki mu ni moči uspešno ugovarjati, je sledeče: Bog Vsemogočni, ki se edini imenuje Jehova, je pred mnogimi stoletji naznanil svojo namero, da bo vzpostavil pravično

vladavino, ki bo vladala svet v pravičnosti, torej brez vsake krivice in pod katero vladavino bodo vsi ljudje enaki, prejemajoč nepristransko priliko za dosego večnega življenja v miru in blagostanju.

Stojimo nadalje pred nepobitnim dejstvom, ki je v direktnem nasprotju s pravično vlado Božjo, namreč, da se je pred kratkim pojavila na zemlji strahovita pošast, ki je na tem, da v popolnem preziranju zakonito zajamčenih človeških pravic, nujno pograbi oblast in vlado sveta, izenači ljudi in jih napravi za sužnje. Ljudstvo se te pošasti boji in v goli bojazni ji podlega.

Danes ni nobene pravične vlade na zemlji in očitno se priznava, da vlada med ljudstvom vsakega naroda velika stiska in nemoč in človeška srca ginevajo v strahu. Samo enkrat v zgodovini sveta je bilo že tako stanje, ki je prilično sličilo sedanjemu. Njega vzrok je bil isti kakor vzrok sedanjemu morečemu stanju. Če presojamo bodočnost po preteklosti — in še z večjo gotovostjo po besedi Božji — tedaj spoznamo, kaj grozi svetu in kaj bo iz tega v bližnji bodočnosti nastalo.

Vsi narodi zemlje gledajo istim razmeram v obraz. Zato naj se nihče vsled predsodkov ali strankarstva, radi plemena, ljudske pripadnosti, ali barve ne zavzema proti drugemu. Bog je vse narode na zemlji živečih ljudi naredil iz ene krvi, in sleherni ima pravo do enakega nepristranskega obravnavanja.

Ne more biti niti najmanjšega dvoma, da stoji vsi narodi smrti nasproti, in ljudje vseh narodov, ki žele živeti, bodo trezno poslušali poročilo o dejstvih, ga skrbno premislili in modro ravnali.

Kje najdemo v tej uri stiske in nadloge sigurnega voditelja? Odgovor se glasi: V Bibliji. besedi Božje resnice, ki je dana človeku za pouk na poti pravičnosti (2. Tim. 3 : 16). Govorim zdaj ljudstvom Britanske zvezne države in Ameriške, narodom, ki tvorijo glavni del »krščanstva« in katerih prebivalci so stoletja priznavali Biblijo kot Božjo nespremenljivo besedo resnice in se zato nahajajo v tihi zavezi, jemajoč Biblijo za vodnika. Ljudje tega naroda se pripoznavajo h krščanstvu. Kristus Jezus izpolnjuje vsak čas v Bibliji napisane zapovedi, in nihče ne more biti kristjan, ako ne stori isto. Sledimo torej njegovemu popolnemu zgledu!

Ako pogledamo stvarjem, ki jih kot gotova dejstva poznamo, v oči, in jih motrimo v luči Biblije, spoznamo prav gotovo pravo pot, ki vodi iz teme, ki je zajela svet.

Pred tisoči leti je Bog naznanil prorokovanja in jih dal zapisati v svoji Bibliji in je s tem napovedal nesrečno stanje na zemlji, v katerem se sedaj nahajajo vsi narodi. Pokazal je tu vzrok teh razmer, napovedal prihodnje dogodke kot izpolnitev prorokb, jasno povedal kaj bo končni izid in pokazal edino možno pot rešitve in varnosti. Sedaj nastane vprašanje: Ali naj mo-

trimo dejstva in sledimo nezmotljivemu vodji, ali pa se bomo branili na to paziti in nosili posledice? Na to vprašanje mora sedaj vsak sam za sebe odgovoriti.

Obljuba

Bog Vsemogočni je dal svojo besedo obljube, da bo napravil svojega Mesijo, Kristusa, za glavo svoji pravični vladi. Ta Kristus bo vladal svet v pravičnosti in dal vsem ljudem, ki so mu poslušni, večno življenje; zvesti možje pa, navedeni v Hebrejcem enajst bodo vladali na zemlji (1. Mojz. 12 : 3; Izaija 9 : 6, 7; Psalm 45 : 16). Ta vladavina je vladavina Boga in vsi njeni udi morajo biti v popolni harmoniji z Jehovo Bogom in postopati po njegovih zapovedih. Zakaj je dal Bog to obljubo?

Pismo odgovarja: Bog je postavil Luciferja za poglavarja ali Boga sveta in postavil popolnega človeka pod njegovo oblast. Lucifer se je uprl Bogu. Nato mu je Bog dal druga imena, namreč satan, stara kača, hudič in zmaj ter ga je obsodil na smrt (Razod. 12 : 9; 20 : 2). Ker se je Adam priključil uporu hudičevemu, je bil na smrt obsojen in kot posledica te sodbe in vsled dedovanja so bili vsi ljudje rojeni v grehu, torej kot nepopolna, nepravična stvorjenja. Satan je nato izjavil, da Bog ni zmožen postaviti na zemljo človeka, ki bi bil Jehovi zvesto

vdan in se pred njim poštenega ohranil (Job 1 : 9-11; 2 : 4, 5). To izzivanje je bilo zasramovanje imena Božjega in je napravilo njegovo nadvlado dvomljivo. Bog je zato zavlekel uničenje satana, da mu da tako priliko, da dokaže svojo brezbožno trditev. Bog je dobro vedel, da satan tega ne bo zmožgal, a njegov polom bi bil opravičenje imena Jehovinega. Zato je rekel Bog satanu: »Ali zaradi tega sem te ohranil, da ti pokažem svojo moč ter da se (po mojih svedokih) razglasi ime moje po vsej zemlji« (2. Mojz. 9 : 16).

Da uresniči svojo trditev, je moral hudič odvrniti ljudi od Boga in jih zapeljati k uporui napram Bogu. Da doseže ta cilj, se je v glavnem posluževal goljufije ali prevare. Njegovo ime kača pomeni goljuf. On je zapeljal vse ljudi izvzemši onih, ki so se strogo držali Božjih zapovedi, kakor so zapisane v njegovi Bibliji. Satan je, vedoč da so ljudje po naravi nagnjeni k čaščenju neke višje sile, uvedel kot predmet bogočastja religijo ter je zavedel ljudi, da so oboževali raje stvorjenja, kakor pa da bi molili Jehovo Boga, stvarnika, v duhu in v resnici. Do pred kratkim smo mislili vsi, da je religija in krščanstvo eno in isto. Tudi zakonodajne korporacije in sodišča so uporabljale besedi religija in krščanstvo kot en in isti pojem in to še delajo. Bog kaže zdaj onim, ki pridno iščejo resnico, jasno, da je religija neka oblika bogočastja, ki pa zanika moč Božjo in odteguje ljudi

Bogu, medtem ko pomeni krščanstvo striktno izpopolnjevanje Božjih zapovedi. Religija in krščanstvo si stojita v ostrem nasprotju.

Na polju prevare je satan takorekoč zaslepil ves človeški rod, izvzemši onih vernih ljudi, ki so o vseh časih vneto poslušali Boga, svojo poštenost pred njim ohranili ter tako dokazali, da je satan lažnjivec in da ima lahko Bog na zemlji ljudi, ki so mu zvesto vdani. Od prvega prihoda Kristusa Jezusa pa do danes je bilo le malo stvorenj na zemlji, ki so v resnici hodila po stopinjah Kristusovih in so bili svedoki za ime in veličanstvo Jehove. Vse te je hudič nezprosno preganjal in zatiral.

Rok

Bog je določil hudiču rok, v katerem ga ni hotel ovirati v njegovem prizadevanju, da uresniči svojo brezbožno trditev. Ta doba mora enkrat poteči in satanovo vladanje nato končati. Ko je bil Jezus na zemlji, je povdaril dejstvo, da je hudič nevidni vladar hudobnega sveta, in da ta preneha ob po Bogu določenem času. Jezus je v podrobnem govoril o stvareh, ki se v resnici zgode in dokažejo, kdaj ima priti konec sveta. Kaj je torej po Jezusovem prorokovanju pričakovati za čas konca sveta? Odgovor se glasi: Svetovna vojna, lakote, kuge, stiška narodov in med drugim nastanek velike

pošasti na zemlji (Mat. 24; Luk. 21). Kot izpolnitev te prorokbe je leta 1914 pričela svetovna vojna, ki označuje čas, ko je Bog poslal vladat Kristusa Jezusa, medtem ko je hudič še vedno aktiven (Psalm 110 : 1, 2).

Svetovni vojni so naglo sledile lakote in epidemije. Stiska sedaj vsesplošno tlači vse narode in vse je zajel strah. To je izpolnitev prorokbe (Mat. 24 : 3-12; Luk. 21 : 20-26); teh stvari ni mogoče prerekati, ker so se resnično dogodile in dokazujejo, da je satanov svet pri kraju, in teh dejstev se ne sme prezreti. Kaj je nato za pričakovati? Pismo odgovarja: Božje »neobičajno delo«, to se pravi njegovo pričevanje, kateremu bo hitro sledil njegov »neobičajni akt«, namreč Harmagedon, bitka velikega dne Boga Vsemogočnega, najhujša stiska, kar jih je kdaj prišlo nad svet in ki bo tudi zadnja (Mat. 24 : 14, 21, 22).

Višek

Rok je potekel. Kraljestvo Božje je tu in Harmagedon stoji pred nami. Pazimo na Jehovino besedo, da bo kratko pred Harmagedonom dal razglasiti po vsej zemlji svoje ime (2. Mojz. 9 : 16). Vprav v ta namen je Bog izbral iz vseh narodov »ljudstvo imenu svojemu« (Dej. ap. 15 : 14). Vsi tako izvoljeni morajo biti svedoki za ime Boga, Jehove, ker je to tako

izjavil in jim dal svoje ime (Izaija 43 : 9-12; 62 : 2). Bog zdaj uporablja te svedoke, da izpeljejo njegovo »neobičajno delo«. To delo obstoji v tem, da gredo med ljudi in jim sporočijo resnico o Jehovini nameri in njegovem kraljestvu in da jih še posebej opozarjajo na to, da je religija v nasprotju s kraljestvom Božjim, katere se poslužuje hudič, da goljufa ljudi, jih odvrča od Boga in pogublja. Vsem nekristjanom se zdi to delo nadvse »neobičajno«, ker so bili uverjeni, da je religija in krščanstvo eno in isto in da oboje prihaja od Boga. Gospod prikazuje nepreklicno, da mora biti to »neobičajno delo« pričevanja opravljeno pred končno-veljavnim koncem, kakor stoji pisano: »In ta evangelij kraljestva se bo oznanjeval po vsem svetu, vsem narodom za pričevanje; in tedaj pride konec« (Mat. 24 : 14). To pričevanje se sedaj vrši in mora biti pred Harmagedonom končano.

Nasprotniki

Jezus Kristus je učil svoje naslednike, da naj vselej molijo za prihod kraljestva Božjega. Ustreza je temu so vsi izjavljajoči kristjani skozi stoletja molili: »Pridi kraljestvo tvoje. Zgodi se volja tvoja kakor v nebesih tako na zemlji. Čeprav religionisti tako molijo, ravnaajo vendar protivno tej prošnji. Oni ne hrepene po kralje-

stvu Božjem na zemlji, marveč žele svoj cilj, obvladati svet, še naprej zasledovati. Jezus in njegovi apostoli so povdarjali veliko resnico o vrnitvi Kristusovi in prihodu njegovega kraljestva na koncu sveta. Kristus je zdaj prišel in njegova vladavina se je pričela. On je vržel satana iz nebes in delovanje satanovo je sedaj omejeno na zemljo. Iz tega razloga je prišla nad narode zemlje velika stiska, kakor to izjavlja pismo (Razod. 12 : 12). Končna odločitev je blizu in hudič ve, da je njegov čas kratek. Da bi varal ljudi in jih pogubljal, s čimer bi premagal Boga in vzdržal svojo lastno trditev, spravlja hudič v boju zoper kraljestvo Božje pod Kristusom in kot nadomestilo za to kraljestvo ostudno pošast na dan, s čimer ljudi še naprej zasleplja.

Ostudna pošast

Jehova Bog je Najvišji, vendar hudič to dejstvo zanika. Božja pravična vlada je vladarstvo Boga, ker njegova glava, Kristus Jezus, dela vse po volji Jehovini. Jehovi v posmeh upostavlja satan protivno vladavino, kjer on sam zavzema sličen položaj kot Jehova Bog in svojim religijskim zastopnikom na zemlji odkazuje mesto, slično onemu, ki ga zavzema Kristus Jezus. Na mesto zvestih mož pa, ki jih bo Gospod v smislu svoje Besede postavil za kneze

po vsej zemlji' in ki bodo po pravici kneževali, postavlja satan svoje grozovite diktatorje (Psalm 45 : 16; Izaija 32 : 1). Ta pošast je gnusoba v očeh Božjih, in v smislu Božjega prorokovanja po njegovih prorokih se pojavi v današnji dobi (Mat. 24 : 15; Daniel 11 : 31; 12 : 11).

Kraljestvo Božje pod Kristusom je sredstvo, s katerim bo Jehovino ime opravičeno in ki oskrbi odrešitev človeštva. Boreč se zoper Božje kraljestvo zatrjuje satanova pošast, da more v tej uri velike stiske rešiti svet. Satan ima s tem mnoge ljudi za norca ali jih vara. Religionisti podpirajo pošast, so torej proti Jehovinemu kraljestvu, dočim kristjani neomejeno podpirajo Jehovino kraljestvo pod Kristusom. Pošast in kraljestvo Božje sta smrtna sovražnika. Eden mora zgubiti, drugi dobiti. Društvo narodov je bilo stvorjeno kot nadomestilo za kraljestvo Božje in je docela odpovedalo, kakor so to Božji preroki napovedali. Zdaj se pojavlja velika pošast v drugi obliki, hoče predrzno vladati svet in skuša uničiti vsakoogar, ki podpira kraljestvo Božje.

Kaj pa je ta ostudna pošast? To je totalitarna vladavina ali vladarstvo, ki napravlja državo za najvišjo silo, vse ljudi izenačuje, jim vlada po samovoljnih diktatorjih in slehernega sili, da se jim brezpogojno pokorava. Ta pošast je torej lažno posnemanje pravične Božje vlade. Pazimo zdaj na nepobitna dejstva.

Izpolnjena prorokba kaže, da je Jehova 1914 posadil Jezusa Kristusa na prestol in ga poslal, da vlada, medtem ko satan še vedno izvaja svojo oblast v svetu (Psalm 110 : 1, 2). V letu 1917 je spravil satan v Rusiji na dan komunistično ali bolševiško vladavino, prvi pojav totalitarne vladavine, ki se bori proti Bogu in njegovemu kraljestvu. Ona izjavlja, češ, da je država najvišja sila in preganja ljudi, ki služijo Bogu in Kristusu Jezusu.

Leta 1922 je postala Italija totalitarna vladavina. Ta vladavina kljubuje Bogu in njegovemu kraljestvu, izjavlja o državi, da je najvišja oblast in se energično zoperstavlja proglašanju kraljestva Božjega na italijanskem ozemlju.

Leta 1933 so se nacionalni socialisti polastili Nemčije in zdaj obvlada to deželo samovoljni diktator. Tudi ta vladavina trdi, da je država najvišja oblast. Ona kljubuje Jehovi Bogu in njegovemu kraljestvu in na krut način preganja vse, ki ime Jehovino samo imenujejo in imajo v svoji posesti spise, ki govore o Jehovi in njegovi besedi Bibliji in o njegovi pravični vladi pod Kristusom Jezusom.

Vselej je bila religija vez, ki je vezala svet-ske sile in strahovala ljudi. Rimsko-katoliška religijska organizacija je vedno zatrjevala, da je namestnica Kristusova na zemlji, toda neovržna dejstva dokazujejo ravno obratno. Kristus Jezus pokazuje jasno, da nima njegovo kraljestvo s tem svetom, ki ga ima satan v ob-

lasti, nič skupnega. On je živo opominjal svoje naslednike, da se naj vzdržijo vsake politike in jim ukazuje, da striktno slušajo zapovedi Božje (Jan. 18 : 36; Jak. 1 : 27). Zapovedim Gospodovim nasprotovaje, si papeštvo prisvaja posvetno moč, tvori del posvetnih vladavin, pošilja svoje odposlance takorekoč v vse države in izvaja po vsej zemlji politično moč. Neglede na dobre namene, ki so morebiti pri njegovi ustanovitvi obstojali, je regiment katoliške organizacije postal docela političen. Delujoč še naprej pod religioznim imenom, je proti Bogu in njegovemu kraljestvu pod Kristusom ter se neizmerno protivi oznanjevanju resnice o Božjem kraljestvu. Papeštvo je pripravljeno skleniti zvezo s kakršno koli politično silo, ki bi pripoznala rimsko-katoliško hierarhijo kot duhovni del svetovnih sil. Hierarhija je privolila v tako zvezo, da je zavzelo papeštvo položaj nadvlade in Vatikan je zato postal del vladujoče sile tega sveta. Ta religijska organizacija je potemtakem del pošasti, ki se zdaj pojavlja zahtevajoč zase oblast vladanja nad zemljo. Pomnimo tu nadaljnja dejstva, katerim ni moči oporekati.

Ko je Mussolini bil na pohodu v Rim, je bil zakleti ateist. Bil je Bogu in njegovemu kraljestvu sovražen in ni trpel nobenega pripadnika ali oznanjevalca kraljestva Božjega. Bil je takrat nasprotnik vseh religijskih organizacij. Toda leta 1929 sta se Mussolini in papež, po-

glavar one mogočne religijske organizacije, zvezala, na kar je papež na novo prejel posvetno moč v Italiji, in Mussolini je postal ponižen katolik in s tem zagovornik religije.

Prav tako je sklenil diktator totalitarne vladavine v Nemčiji zvezo s papežem, je sedaj izraziti katolik, podpira katoliško religijo ter jo na polju svoje samovlade štiti.

Pred kratkim je gospod Forbes, tajnik eksekutive komunistične stranke, predlagal v državnih zadevah medsebojno sodelovanje med komunizmom in rimsko-katoliško hierarhijo. Papež je nato odgovoril komunistični stranki po svojem kardinalu in avtoritetnem zastopniku (Verdier) v Parizu z besedami: »Če naj ta govor ponujanja Vaše roke pomeni, da želite z Vašimi katoliškimi brati postati intimnejši, da hočete dati religiji, ki inspirira njihovo razumevanje, njihova čuvstva in dela, najvišje spoštovanje, potem cerkev ne bo odklonila, storiti to delo razsvetljenja, in spoznali bodete, da to v veliki meri doprinese k sreči slehernega.« Na to velikodušno ponudbo papeža je odgovorila komunistična stranka z besedami: »Roka, ki jo ponuja komunistična stranka katoliškemu ljudstvu, ostane iztegnjena« (New York Times od 26. julija 1938). Res je, odkar je bila odkrita zveza med hierarhijo in fašisti v Avstraliji, v Seattle, Washingtonu in drugod, je vedel katoliški tisk v Ameriki mnogo povedati o možnem prelomu med papežem in fašisti. Oznanilo take

vrste pa je le politični trik, da varajo ljudi in jih držijo v temi, medtem ko totalitarci napredujejo in se pollaščajo Amerike in Anglije.

Ne more se zanikati, da se je rimsko-katoliška hierarhija ponižala, ko sega po političnih metodah, da doseže oblast nad svetom. O tem je napisal neki pošten katolik v New Yorku knjigo pod naslovom *Rome Stoops to Conquer* (Rim na potu zavojevanja), kjer doprinaša dokaz, da je glavni cilj Vatikanskega mesta obvladati svet v zvezi z radikalnimi silami. Hierarhija ima svoje zaupnike na vseh vodilnih mestih v političnih uradih takorekoč vsakega naroda na svetu. Ti ljudje so predvsem katoliki in izvajajo v političnih vladnih zadevah — neoziraje se na pravice ljudstva — vselej voljo hierarhije. Ta neovrgljiva dejstva razodevajo nakano rimsko-katoliške hierarhije, gospodovati kot nekaka duhovna nadvlada nad diktatorji sveta, pri čemer tvori del pošasti, ki se silno zoperstavlja Jehovi in njegovemu kraljestvu pod Kristusom Jezusom. Pošast napreduje!

V času od 1521 do 1531 je prišlo do preloma med Nemškimi državami, Veliko Britanijo in papeštvom. Sedaj se je pa Nemčija zvezala s papeštvom, in Velika Britanija jadra brzo istemu cilju naproti. Zedinjene države Ameriške, popreje branik demokracije, so povsem na tem, da postanejo del totalitarnih sil. Večina Amerikancev sploh ne ve, da je kongres nedavno

izdal zakon, po katerem lahko postane prezident v kratki dobi ene same ure diktator in je potem v stanu, da obvlada v absolutnem smislu vsak del dežele, slično sedanji ponesrečeni vladi v Nemčiji.

Tako so dožnana sledeča dejstva: Da se nahaja na zemlji sedaj satanova pošast — diktature —, ki napada Jehovino kraljestvo pod Kristusom in mu kljubuje in da uživa ta totalitarna samovoljna vladavina popolno podporo hierarhije, priznane vodeče religijske organizacije. Tem dejstvom morajo ljudje gledati v oči in spoznati njih pomen, da morejo čuvati svoje lastne interese. Jehova in Kristus Jezus sta prava prijatelja ljudi in nasledniki Kristusa Jezusa, svedoki Jehovini, so edini, ki obiskujejo ljudi, da tolažijo stiskane, in oni to delajo v pokorščini do Božjih zapovedi.

Preganjanje

Od Abela naprej so religionisti preganjali vsakega, ki je slušal zapovedi Božje, kar brez dvoma znači, da je religija izvor hudiča. Religionisti so preganjali Jezusa in ga umorili, in on jim je jasno rekel, da so bili in da so otroci hudiča in da je njihova politična organizacija tvorba satanova in gnusoba v obeh Božjih (Mat. 23 : 2-35; Jan. 8 : 42-44).

Jehovini svedoki in njihovi tovariši, Gospo-

dove »druge ovce«, ki se imenujejo »Jonadabi«, so Bogu in njegovem kraljestvu pod Kristusom popolnoma vdani. S strani rimsko-katoliške hierarhije jih v vsakem narodu neprestano preganjajo, in pri tem preganjanju deluje totalitarna vladavina skupno s papeštvom. Na tisoče pravih kristjanov gineva danes v Nemčiji v zaporih samo ker so oznanjali resnico in ne iz kakega drugega razloga. V mnogih pokrajinah Britanske države in Zedinjenih držav prenašajo svedoki Jehovini velika nasprotstva in hudo preganjanje, in to vedno na pobudo religionistov in zlasti rimsko-katoliške hierarhije. Čemu to veliko nasprotstvo in preganjanje pravih naslednikov Kristusovih s strani religionistov? Jezus odgovarja na to vprašanje z besedami, ki veljajo njegovim praviim naslednikom: »Ker sem vas jaz odbral iz sveta, zato vas svet šovraži... Če so mene preganjali, bodo (religionisti) preganjali tudi vas« (Jan. 15 : 19, 20). Ti zvesti svedoki Gospodovi so preganjani, ker oznanjajo resnico Božjo o njegovi pravični vladi.

V Severni in Južni Rodeziji kakor tudi v Zapadni Afriki, v Avstraliji, na Fidžijskih otokih, v Port of Spain in drugih kolonijah, v Quebecu in drugih pokrajinah Britanske države Jehovini svedoki in njihovi tovariši ne prenašajo samo nasprotstev, marveč jim odvzemajo in uničujejo njihove biblijske spise, in ti pravi kristjani so kruto preganjani. V ozadju te opozicije tiči

rimsko-katoliška hierarhija, ki ima svoje ljudi stalno zaposlene. Če bi hierarhija zastopala Boga, kakor se zatrjuje, zakaj je neki treba potem druge preganjati in zatirati, ker pripovedujejo ljudem nekaj o Božjem kraljestvu pod Kristusom, kot edinem sredstvu rešitve? V mnogih deželah izdajajo zakone, o katerih se trdi, da so naperjeni proti komunistom, dočim so v resnici proti pravim kristjanom, da jih ovirajo pri njihovem pričevanju za kraljestvo Božje. Da se bo to godilo, je Bog napovedal s sledečimi besedami: »Oni (nasprotniki) snujejo hudobnost pod pretvezo postave; zbirajo se proti pravičnega duši in obsojajo kri nedolžno« (Psalm 94 : 20, 21). Ker religionisti niso opasani z besedo Božjo, da bi branili sebe in svoj položaj, se zatekajo k preganjanju pod pretvezo zakona. Premeteni pravniki, zastopniki hierarhije, postavljajo take zakone in silijo zakonodajne korporacije na spreten način, da iste uveljavijo, pod pretvezo, da so v interesu obče koristi in da čuvajo ljudi pred komunizmom, medtem ko si komunisti in hierarhija ponujajo istočasno roke za skupno sodelovanje.

Pazimo zdaj na besedilo bogokletnega zakona, ki je bil nedavno prečitvan na prvi skupščini v Britanskem parlamentu: »Ako se inozemec a) udeležuje organiziranja kakršne koli stranke z namenom, da bi razširjal verska naziranja ateistične vrste, ali če ima govore, ki merijo na to, da kako krščansko ali katero

koli drugo obliko religije izpostavijo preziru, ali b) kakršen koli dokument bogokletne vsebine prodaja, razširja, tiska, objavlja ali ga ima v svoji posesti v svrhu prodaje ali razširjanja, se naj v kratkotrajnem pravnem postopku obsodi na zaporno kazen ne preko treh mesecev in na deportacijo«. Obravnavo pred porotniki je odreči, in pod okoliščinami sme katoliško sodišče določiti kazen. V tem osnutku zakona pa ni izšlo prav nič, kar bi prepovedovalo preklinjanje imena Boga Jehove, in Kristusa Jezusa. Poklicni religionisti iščejo zaščite pred osramočenjem le za sebe, a sami neprestano onečaščajo ime Božje, ko zahtevajo nekaj, kar pripada edino Bogu.

Če se ta zakon uveljavi, mi ne bo nikdar več mogoče opozarjati Britansko ljudstvo na zvit načrt rimsko-katoliške hierarhije, ki gre za tem, da dobi ta narod pod svojo oblast, da ga po krutem diktatorju obvlada in ljudstvo oropa njihovih svoboščin. Zatrjevalo bi se potem, da bi objava takih dejstev glede kake religijske organizacije mogla takozvano »krščansko religijo« izpostaviti preziru, dočim želim jaz ljudstvo pred velikim sovražnikom, ki mu hoče škodovati, le svariti in mu govoriti o Božjem kraljestvu, ki je njegovo edino upanje. Hočejo li pravi možje in žene, da se tak zakon v tej deželi uveljavi? To se bo zgodilo, če bo totalitarna zveza znala prevariti zadostno število članov parlamenta, da ga bodo sprejeli.

Če totalitarna katoliška zveza doseže oblast nad Britanskimi otoki, kar se bo gotovo zgodilo, potem je konec svoboščin ljudstva. Skozi mnoga stoletja je ta in so tudi drugi narodi za-trjevali, da so krščanski, in so javno spoštovali načelo, kakor ga je izrazil Blackstone, splošno znani, zakonopisec Anglije, v sledečih besedah: »Pravna moč zakona države temelji na njegovi skladnosti z zakonom Božjim. Človeški zakoni nimajo pravne moči, če nasprotujejo zakonu Božjemu«. Kaj bo stanje, če postanejo vsi narodi totalitarni? Brez dvoma bo dokaz, da so ti narodi postali brezbožni, pozabivši popolnoma Boga in da se bore zoper pravično vlado njegovo. Konec takega naroda opisuje Gospod s sledečimi besedami: »Brezbožniki se morajo obrniti v pekel, vsi narodi, ki so pozabili Boga« (Psalm 9 : 17). To pomeni popolno uničenje narodov v Harmagedonu. Tisti pa, ki zapeljujejo narode k temu, da pozabijo Boga, in pripravljajo njihovo uničenje, so voditelji religije, in zlasti je to rimsko-katoliška hierarhija, ki skuša sedaj po poti zakona ovirati ljudstvo pri poslušanju resnice o edinem upanju sveta.

Delo

Ali naj delo oznanjevanja resnice o imenu Jehovinem in njegovem kraljestvu po vsej zemlji preneha, ker hierarhija temu naspro-

tuje? Iz nebeškega prestola grmi odgovor: »Ne!« To je Jehovino »neobičajno delo«, in on ukazuje, da ga njegovi svedoki neposredno pred Harmagedonom store. Nič ga ne more zaustaviti, preden ne poreče Bog: »Storjeno je.« Sredi sličnega preganjanja je Jezus nadaljeval naloženo mu delo, dokler ni bilo storjeno. Zvesti apostoli so sledili njegovemu zgledu in ravnali enako, dokler tudi njihovo delo ni bilo dovršeno. Izrečena volja Jehovina je, da danes vsak pravi kristjan naprej oznanja ime Jehovino in njegovo kraljestvo vse do Harmagedona. Bog bo svoje ljudstvo čugal in ohranil, če bo izpolnjevalo njegove zapovedi. Ni se mu treba bati niti ljudi, niti hudiča, in zato bo to delo tudi nadaljevalo.

Da bi utrdil svoje ljudstvo, je dal Jehova v starih časih napraviti mnoge proroške slike, katere sedaj izpolnjuje ter jih daje onim, ki ga ljubijo, razumeti. K tem proroškim slikam spada tudi ona o Josafatu in sovražnikih, ki so šli zoper Izraelce. Josafat in zvesti Izraelci ponazorujejo Kristusa in njegove zveste naslednike. Amon, Moab in tisti s Seirske gore so se zarotili, da uničijo Izraelce. V tem predstavljajo totalitarno zvezo ali zajednico. Njihove združene vojske so korakale zoper Jeruzalem, da bi to mesto razdejale. Jehova je dal ukaz, da naj njegovo ljudstvo ne beži pred sovražnikom, marveč da naj gre prepevajoč slavospeve Jehovi pogumno sovražniku nasproti. Jehova

je rekel svojim: ‚Ne bojte se sovražnika, zakaj boj je Božji!‘ In potem je pripravil sovražniku popolno uničenje, pokazujoč s tem, kaj se zgodi s totalitarno kliko v Harmagedonu.

Nadaljna proroška slika je ona o Savlu, Filistejcih in Davidu. Savel predstavlja tu nezveste religioniste, ki zatrjujejo, da služijo Bogu, se pa uklanjajo protivnikom Boga. Velikan Goliat, poglavar Filistejcev, je podoba totalitarne hierarhične zveze, ki plaši sedaj vse narode in je odločena podvreči jih s silo diktatorski vladavini. David, maziljenec Božji, predstavlja Kristusa Jezusa in njegove sedaj na zemlji bivajoče zveste naslednike. David je šel v boj zoper velikana in ga premagal. To razkriva, kaj je sedaj v toku in kaj bo Bog po Kristusu Jezusu, sodobnem Davidu, storil v Harmagedonu s totalitarno zvezo.

Naj hierarhija s papežem vred in vsemi drugimi, ki tvorijo totalitarno diktatorsko vladarstvo in čigar zastopniki to predavanje sedaj poslušajo, da bi, ako bi bilo mogoče, iztaknili nekaj zoper ljudstvo Božje, **SEDAJ PAZIJO!** Takim protivnikom sedaj pravimo: »Vi stojite danes pred sodnim stolom Kristusovim, velikim sodnikom sveta. Nepobitna dejstva kažejo, da vas obsojajo vaša usta sama. Sodba Gospodova zoper vas je končno veljavno padla, in vi boste umrli. Vi ste se radovoljno uklonili satanu, ste zapustili Boga in njegovega kralja in ste dopustili, kakor je to napovedal Jezus, da vas je

hudič zbral na vojsko tistega velikega dne Boga Vsemogočnega, ki se imenuje Harmagedon (Razod. 16 : 13-16). Končna odločitev je prišla. Vaši visokodoneči naslovi, vaša oblačila, vaša vzvišena mesta, vaš denar in vaša poveličevana moč vas puste sedaj na cedilu. Kristus Jezus, sodobni David, je z vami obracunil. Jehovini svedoki se ne boje VAS, marveč se boje Boga in Kristusa in jima služijo.

Da ubežite osramočenju, gledate sedaj, kako bi uničili Jehovine svedoke. Vi prihajate k nam z vašimi spretno zamišljenimi in po krivici izsiljenimi zakoni. Prihajate k nam z vašo policijsko silo, z vašo vojsko in mornarico, vsi do zob oboroženi, z mečem in topovi! Mi vas srečamo na bojnem polju s slavospevi imenu Jehovinemu na ustnicah naših. Mi pridemo k vam v imenu in v moči Jehove, Boga, in njegovega kralja, ki ste mu vi kljubovali. V bitki Harmagedonski vas bo Kristus Jezus kot vodja svoje nepremagljive vojske, pogazil in vaša trupla dal pticam pod nebom in divjim zverem na zemlji, in vse stvarstvo bo vedelo, da je Jehova vsemogočni Bog in Kristus Jezus zakoniti vladar sveta in opravičevalec besede in imena Božjega ter da ima Jehova na zemlji lahko ljudi, ki mu ostanejo zvesti.«

Samo enkrat v zgodovini sveta je bilo že slično stanje kakor danes, za časa potopa, o katerem je Jezus izjavil, da je predpoda, napovedba današnjih razmer (Mat. 24 : 37-39;

Luk. 17 : 26-27). Brezbožna masa, ki je kljubovala Jehovi Bogu, je takrat napolnjevala zemljo. Jehova je poslal Noeta, da je svaril ljudi pred grozečo katastrofo. Na ukaz Božji je bila zgrajena ladja, ki ponazoruje organizacijo Božjo pod Kristusom. Bog je nato pogubil vse meso na zemlji, ker se je branilo poslušati svarilo. Rešeni so bili samo tisti, ki so se priključili Noetu v barki. Ti preživeči ponazorujejo »druge ovce« Gospodove, ki se sedaj zatečejo v Božjo organizacijo pod Kristusom, v sodobno barko.

Beži zdaj!

Vsaka namera Jehovina se uresniči (Izaija 46 : 11). Njegovo kraljestvo pravičnosti je tu. Naj bi se pustili vsi svariti. Častihlepni ljudje so na mesto kraljestva Jehovinega postavili pošast, totalitarno vladavino, ki bahavo zatrjuje, da lahko reši svet. Ta pošast je v očeh Božjih »gnusoba razdejanja« in prinaša ljudem le trpljenje in smrt. Jehova je po svojem proroku Danielu napovedal njen prihod in konec. Iz nepobitnih dejstev izhaja, da totalitarne sile bogokletno nekaj zahtevajo, kar gre edino Bogu. Vse tiste, ki ta dejstva spoznajo in jim gledajo odprto v oči, svari Kristus Jezus z besedami: »A kadar ugledate gnusoba razdejanja, ki jo je napovedal prorok Daniel, da stoji, kjer

ne bi smela ... tedaj naj tisti, ki so v Judeji, zbeže na gore« (Mark. 13 : 14). Gore simbolizirajo kraljestvo Božje in posebno glavno organizacijo pod Kristusom. To je sodobno zavetno mesto (4. Mojz. 35 : 6-32); in le samo tisti, ki ubeži oblasti satanovi in se postavi na stran Boga in Kristusa, bo našel v Harmagedonu zavetje in varnost. Ko Harmagedon prične, bo za beg prepozno, in zato ukazuje Bog, da se svari sedaj razglasi, in to je vzrok, da ga Jehovini svedoki sedaj dajejo.

Nadaljnji se svare

Angleško govorečemu svetu je bila Biblija bolj pristopna kot kateremu koli drugemu ljudstvu na zemlji, kar mu je prineslo tudi večjo odgovornost pred Gospodom. Pred stoletji so ljudje, ki so odkritosrčno verovali v Boga in Kristusa, sklenili zvezo, ki so jo nazvali »protestantsko«. To so storili iz protesta proti početju katoliške hierarhije. A žal, v današnjem času velike nevarnosti, ko bi morali vsi oznanjati ime Jehovino in njegovo kraljestvo pod Kristusom kot edinem sredstvu rešitve, ostaja »protestantska« organizacija nema in torej molče podpira »gnusobo razdejanja«, ki stoji bogokletno na kraju kraljestva Božjega, kjer ne bi smela stati. Naj se »protestanti« in vsi napram Bogu dobromisleči ljudje vzdramijo, se

hitro zatečejo k Bibliji in v luči današnjih dogodkov v njej spoznavajo, da je Božje kraljestvo edino upanje človeštva! In ti, ki ta dejstva zaznavaš, glej, da se nemudoma in odločno postaviš na stran Božjo in njegovega kraljestva, ker boš sicer v Harmagedonu poginil!

Jeruzalem, na katerega je Bog položil svoje ime, je predpodoba »krščanstva«. Kakor Jeruzalem, tako je tudi »krščanstvo« odpadlo od Boga. Preden je Jeruzalem padel, je poslal Jehova svojega proroka Jeremija, da je svaril ljudstvo, da bi se mogli vsi tisti, ki so dobre volje, rešiti. Jehova je dal napraviti proroški igrokaz, kjer je pustil Nebukadnezarju, kralju Babilonskemu, igrati vlogo, v kateri ponazoruje Kristusa Jezusa od danes. Kakor je Jehova dal svariti prebivalce Jeruzalema, tako svari tudi danes ljudi dobre volje v »krščanstvu« z besedami: ‚Kdor ostane v tem mestu (v organizaciji »krščanstva«), umre; kdor pa pojde ven in zbeži h Kristusu, bo živel‘ (Jerem. 21 : 9; 38 : 2). Zakaj hočete umirati ti in ljudstvo tvoje od meča, lakote in kuže, kakor je govoril Gospod o narodu, ki ne bo podložen kralju Babilonskemu?« (Jerem. 27 : 13).

Totalitarna zveza je na tem, da doseže moč nad Anglijo in Ameriko. Ti tega ne moreš preprečiti. Niti tega ne poskušaj. Varnost najdeš na strani Gospodovi. Ta zveza pa ne bo dolgo vihtela žezla; kajti pisano stoji v besedi Gospodovi, v 1. Tesaloničanom 5 : 3, da, kadar ta

klika poreče, „zdaj imamo mir in varnost“, pride čez njo mahoma poguba od Gospoda. Dospeli so na konec svoje modrosti in ne bodo našli rešilne poti.

Sporno vprašanje

Ko bo ime Jehove, Boga, opravičeno po njegovem kralju, mora totalitarna zveza in vsaka pod satanom stoječa oblast pasti. Kmalu bo sporno vprašanje v Harmagedonu odločeno. Sporno vprašanje ni: katoliki ali protestanti, Judi ali pogani, fašizem in hierarhija ali komunizem? Kajti vsi ti spadajo k isti fronti. Veliko sporno vprašanje je: Jehova Bog s svojim kraljestvom pod Kristusom, zakonitim vladarjem sveta, proti vladarstvu satanovemu po njegovi politično — religiozni — totalitarni zvezi. Da bi se pustili vsi svariti! Vsak človek na zemlji se mora odločiti, komu bo služil. Kdor ostane pod oblastjo satanovega sistema, umre. Kdor se trdno postavi na stran Jehove in njegovega kraljestva pod Kristusom Jezusom in odkritosrčno in vztrajno temu kraljestvu služi, bo živel. Izbiraj torej, za koga se odločiš.

Važna dejstva

Sledijo važna nepobitna dejstva, katerim mora sedaj sleherni zreti v oči:

Kraljestvo Jehove, Boga, je nastopilo. Konec sveta satanovega je tu. Bog vrši sedaj svoje »neobičajno delo«, in to obstoji v tem, da njegovi svedoki pod poveljstvom Gospodovim pričajo narodom o kraljestvu. Ko bo to delo dovršeno, bo nemudoma sledil Harmagedon, in Harmagedon bo iztrebil vsako sled satanovih ustanov, ki se protivijo kraljestvu pod Kristusom.

Samo »druge ovce« Gospodove, Jonadabi, ki tvorijo »veliko množico«, bodo to veliko stisko preživeli (Razod. 7 : 9-17). Ti verni, ki zvesto in stanovitno stoje na strani Boga in njegovega kralja, imajo Gospodovo obljubo, da bodo v Harmagedonu ohranjeni, tako kakor so bili Noe in njegovi svojci obvarovani. Vidimo sedaj, kako Jonadabi hitijo h Gospodu in tvorijo veliko množico, in vsi ti morajo biti zbrani preden izbruhne Harmagedon, prav tako kakor je družina Noetova morala iti v barko, preden je pričel potop. Po besedah Gospodovih pridejo člani »velike množice« iz vseh narodov na zemlji in se pridno udeležujejo v službi Gospodovi ter slavijo Jehova in njegovega kralja (Razod. 7 : 9-15).

V početku je dal Jehova popolnemu človeku zapoved, »množiti se in napolniti zemljo«. Ta zapoved ni bila nikdar izpolnjena, ker se je popolni človek Bogu izneveril. Toda zapoved Božja bo do konca izvedena. Člani »velike množice« bodo edini, ki preostanejo po Harna-

gedonu na zemlji. Vsled njihove vere in pokorščine jih bo Gospod imel za pravične, in oni bodo izpolnili Božji ukaz, »množiti se in napolniti zemljo'. Zato bodo člani »velike množice« po pismu imeli prednost, da se bodo ženili ter rodili otroke v pravičnosti in napolnili zemljo z veselim pravičnim rodом; ki bo naveke slavil ime Jehove Boga.

Ne želimo nikomur hudo, niti smo s kako osebo v prepiru radi njenega verskega naziranja, radi njene narodnosti ali barve, nego mi smo proti vsakemu delu organizacije satanove. Mi moramo oznanjati resnico in svariti, ker je Bog ukazal, da se mora to storiti (Ezekiel 33 : 7 in 5). Predlagam zato sledečo izjavo in pozivam vse ljudi, ki bi radi živeli, da si to izjavo osvoje. Kdor je s tem sporazumen, naj glasuje z Da; kdor je proti z Ne!

Izjavljamo, da je vsemogočni Bog Jehova in razen njega ni drugega; dalje da je Kristus Jezus kralj sveta, opravičitelj imena Jehovinega in rešitelj ljudi.

Spoznavamo, da je v totalitarni vladavini, v kateri se politika in religija zedinjata k svetovladi, uzreti proizvod satanov, ki je bil stvojen kot nadomestilo za Božje kraljestvo, in ki ga je prorok Božji napovedal kot »gnusobo razdejanja«; dalje da to človeštvu ne nudi nobene upanja, temveč prinaša človeškemu rodu trpljenje in smrt; izjavljamo zato, da smo nemajni nasprotniki tega satanovega monstruma.

Pripoznamo, da je Jehova Bog po svojem kraljestvu s Kristusom kot kraljem poskrbel za naše odrešenje in za opravičenje svojega visokega imena. Zato se odkrito izjavljamo za Jehovo Boga, njegovega kralja in njegovo kraljestvo; po njegovi milosti hočemo od zdaj naprej na veke služiti njegovemu kraljestvu in ga zvesto podpirati, ker vemo, da le tako dosežemo milost Jehovino in večno življenje po Kristusu Jezusu, našem Gospodu v neminljivo slavo Božjo.

Velika množica vidnih poslušalcev, kakor tudi nevidnih je pritrdila tej izjavi z mogočnim D.A. Govornik je nadaljeval:

Zakaj gre svetovno časopisje mimo teh življenjsko-važnih dejstev? Demokracije zemlje, zlasti Velika Britanija in Amerika so od totalitarne vladavine silno ogrožene. Rimsko-katoliška avtoritarna hierarhija, fašisti in nacionalni socijalisti so se zarotili, da po diktatorjih zagospodujejo vsem narodom. Čeravno so tisku ta dejstva znana, se brani objaviti o tem resnico in kolikor se njega tiče, drži ljudstvo v nevednosti. Tisk torej indirektno podpira zaroto in ravna neiskreno nad ljudstvom.

Pred stoletji je Bog Vsegamogočni dal svojo besedo, da bo o svojem določenem času in sredi velike stiske in nadloge — vprav to, kar sedaj okrog sebe vidimo — vzpostavil v svetu svojo pravično vlado s Kristusom kot kraljem, ki bo vladala narode v pravičnosti. To kraljestvo je

sedaj prišlo in je edino upanje narodov in ljudi. Nadvse važno je, da dobi ljudstvo o tem znanje; toda iz strahu, da bi mogli žaliti religiozne čute rimsko-katoliške hierarhije in njenih zaveznikov, odklanja časopisje objavljati nekaj o kraljestvu, ker bi taka objava mogla motiti religijski raket. Skozi stoletja so i kristjani i religionisti molili za prihod kraljestva Božjega na zemljo, kakor je bil učil Jezus, a le pravi kristjani so po tem kraljestvu tudi resnično hrepeneli. Religionisti častihlepno streme za tem, da vladajo svet namesto Boga in Kristusa. Religija je vsled tega mamilo in raket, in kraljestvo Gospodovo bo pometlo z religijo in vsemi goljufivimi spletkami. Religiozno-politična zajednica je proti Božjemu kraljestvu.

Jehovini svedoki imajo nalog, da oznanjajo ljudem, da je Božje kraljestvo pod vladarstvom Kristusovim njihov edini up. Ker to delajo, so ti kristjani po rimsko-katoliški hierarhiji in fašistih ter nacističnih zaveznikih zatirani in kruto preganjani. Veletisk je najmanj nemo orodje prej navedene religiozne zajednice. Vsi so proti Bogu in proti Kristusu in njegovemu kraljestvu in zatorej proti interesom ljudstva, ki žele živeti. Kljub svarilu, ki so ga prejeli, zavzemajo protivno stališče napram kraljestvu Gospodovemu, in morajo zato nositi posledice.

V Nemčiji in drugih deželah Jehovine svedoke po nasnovanju religioznostov nemilo kaznujejo in nekatere so pomorili, ker so oznanjali

kraljestvo Božje. Po vsej zemlji se sedaj rimsko-katoliška hierarhija obupno trudi, da bi ovirala ljudstvo pri poslušanju te poslanice o resnici. Ker je popolnoma nezmožna, da bi ovrgla dejstva, sega po surovi sili in povzroča, da policija tira ljudi iz njihovih zborovalnih lokalov, zaplenjajoč njihove spise s poslanico o kraljestvu. Hierarhiji so zato namenjene sledeče besede, če pravim, da ste stoletja strahovali ljudi, da so se uklanjali vašemu ogabnemu raketu, vaši stiskajoči taktiki. A zdaj je prišel vaš dan, ko vas, nasprotniki njegovega kraljestva, Gospod sodi in kakor izjavlja, uniči.

Ker Gospod izjavlja, da so duhovščina hierarhije in njeni fašistični zavezniki današnja podoba farizejev in njihovih zaveznikov, navajam besede Jezusove iz Matevža triindvajset, ki se povsem nanašajo na hierarhijo, protivnike kraljestva Božjega. Duhovniki hierarhije zahtevajo, da se jih naziva z »oče«, dočim je Jezus zapovedal: ‚Ne imenujte nikogar na zemlji oče.‘ Dalje pravi Gospod: ‚Gorje vam, duhovniki hierarhije, hinavci! da zapirate nebeško kraljestvo pred ljudmi; sami namreč ne greste vanje, in kateri hočejo vanje iti, jim ne puščate, da bi šli. Vi požirate vdovam hiše, ko na videz opravljate dolge molitve; zategadelj prejmete ostrejšo sodbo! Gorje vam, duhovniki hierarhije, hinavci! da čistite kozarec in skledo odzunaj, znotraj pa sta polna ropa in nezmernosti. Gorje vam, duhovniki hierarhije, hinavci! da

ste podobni pobeljenim grobom, ki se odzunaj zde lepi, znotraj pa so polni mrtvaških kosti in vse nesnage. Tako se kažete tudi vi ljudem zunaj pravične, znotraj pa ste polni hinavstva in krivičnosti. Kače, gadja zalega! kako boste ubežali sodbi pekla? Zato, glejte, pošiljam jaz k vam moje svedoke; in nekatere izmed njih pomorite a nekatere izmed njih boste bičali v vaših koncentracijskih taboriščih in v shodnicah vaših in preganjali od mesta do mesta. ,Tulite, duhovniki hierarhije, in vpijte in valjajte se po pepelu, vi prvaki črede! kajti dopolnjeni so dnevi vaši, da boste poklani; in razkropim vas, ko popadete kakor drage posode, in ne najdete prilike, rešiti se' (Jerem. 25 : 34, 35).

Prosim vse, ki stoje na strani Gospodovi in odobravajo, kar je tu povedano o hierarhiji in njenih zaveznikih, ki se bore zoper kraljestvo Božje, da rečejo AMEN!

(Kot odobravanje je zadonel soglasni AMEN.)

„Napolnite zemljo“

V mnogih deželah po radiu prenašano

»Plodita in množita se in napolnita zemljo«
(1. Mojz. 1 : 28.)

BITI udeležen na upravičenju imena Jehovinega, je največja prednost človeka. Bog sedaj razodeva onim, ki ga ljubijo, kako lahko dosežejo to veliko prednost, in spodobi se vsakemu, da hitro doume resnico, čim je razodeta.

Bog je ustvaril zemljo za človeka in človeka, da biva na njej. Kar je ustvaril, ni zaman. Bog je dal popolnima človekoma zapoved: »Plodita in množita se in napolnita zemljo.« Takrat sta bila Adam in Eva pravična. Zapoved Božja pomeni zato namero Božjo, napolniti zemljo s pravičnimi ljudmi. Ta nalog, ploditi in množiti se, velja življenju za zemljo postavljenih stvorjenj. Zemlja še ni bila napolnjena s pravičnimi ljudmi; to se še mora zgoditi.

Ako Bog ne napolni zemlje s pravičnimi, večno na njej živečimi stvorjenji, potem je stvarjenje zemlje in človeka zaman. Zdaj pa vemo, da Bog nič ne stori zaman. On pravi: ‚Sklep moj bo stal in storil bom vse, kar me veseli. Sklenil sem, pa tudi izvršim tisto‘ (Izaija 46 : 10,

11). Adam tega Božjega naloga ni izpolnil, ker je grešil, preden so se mu rodili otroci.

Ali bo zapoved Božja, množiti se in napolniti zemljo, kdaj v pravičnosti in pod pravičnimi razmerami na zemlji izpolnjena? Golo pripeljanje tistih mrtvih nazaj k življenju, ki so že deležni koristi odkupnine, ali ki bi jo morda še prejeli, ne bi moglo biti izpolnjenje tega naloga. Tudi če bi bili vsi mrtvi obujeni in obnovljeni, ne bi to pomenilo izpolnjenja Božjega naloga, ker bi se to zgodilo po povzročenju moči Božje po Kristusu Jezusu, in ne po človeku, ki Božjo zapoved sluša in izpolni. Ta nalog se mora izvesti, toda kako? Razodeva li Sveto pismo človeku način njegove izpeljave?

Podoba

Bogu je dopadlo, da je napravil proroške igrokaze, po katerih daje ljudem, ki ga ljubijo, slutiti pot za izpeljanje svoje namere. Preden je mogoča izpeljava Božjega naloga, napolniti zemljo, morajo biti odstranjeni vsi zlobni in zavladati mora pravični poglavar. Noe, potop in okolnosti s tem v zvezi, tvorijo proroški igrokaz, po katerem Bog naznanja svojo namero v pogledu napolnitve zemlje. Posedujemo odločilne besede Jezusove, da je tako povodenj kakor ladja predpodoba.

Oče Noetov se je imenoval Lameh, in to ime

pomeni »mogočni«. Lameh igra v drami potopa vlogo Jehove, vsemogočnega Boga, katerega moč je neomejena in ki je oče Jezusa Kristusa. Noe predstavlja Kristusa Jezusa. Po rojstvu Noetovem je njegov oče izrazil prorokovanje, ki je bilo nedvomno izrečeno pod nadzorstvom Jehove in je del proroške drame. To prorokovanje najdemo v naslednjem pisemskem mestu: »Živel pa je Lameh stodvainosemdeset let, ko je rodil sina; in mu je dal ime Noe, rekoč: Ta nas bo tolažil ob delu našem in ob trudu naših rok, ki nam ga prizadeva zemlja, katero je proklet Gospod« (1. Mojz. 5 : 28, 29).

Ime Noe pomeni »pokoje« ali »tolažba«. V tem predstavlja Kristusa Jezusa, ljubljenelega sina Božjega, ki je Jehovin pokoj in tolažba. Skladno s tem stoji pisano, da je Noe po potopu, ko je šel iz ladje, zgradil Bogu oltar ter daroval žgalen dar, in »Jehova zaduha tisti duh prijetni (vonj pomirjenja - op.), in reče Jehova v srcu svojem: Ne bodem več proklet zemlje zaradi človeka« (1. Mojz. 8 : 20, 21).

Zemlja je bila polna silovitosti, in Bog je poslal Noeta, da svari pred grozečim potopom, ki bi naj pokončal vse meso ali vse ljudi na zemlji, izvzemši onih, kateri najdejo zavetje v ladji. Potop je prišel, in posledica tega je bila, da so bili Nefilimi nevidne organizacije sata nove pregnani iz zemlje; neposlušni angeli, »sinovi Božji«, ki so se včlovečili in se shajali s hčerami človeškimi, da so jim rodile »velikane«,

pa so bili potom ujetja odstranjeni, a potomci te nespodobne zveze uničeni. Edini preživeči so bili Noe in njegova družina, v celem osem oseb (1. Mojz. 6 : 1-20).

Namen potopa

Hudič se je napravil Jehovi enakega in je znašel zvite načrte, da bi sramotil ime Jehove. Vedel je, da je Jehova Adamu velel, množiti se in napolniti zemljo, in se je odločil, da to prepreči. Sklenil je popačiti človeški rod in napolniti zemljo s hudobnim ljudstvom, ki bi ga moral Bog iztrebiti. Izgledalo je, da se hudiču ta načrt v resnici posreči. Če se posreči, tako je sklepal hudič, bi s tem dokazal, da je on močnejši in Jehova slabši. Izid potopa — iztrebljenje vseh ljudi, razen Noetove družine — naj bi preprečil satanu uresničenje njegovega naklepa in to bi bilo opravičenje imena Jehovinega. Iz tega izhaja, da je namen potopa v prvi vrsti opravičenje imena Boga in njegove besede; in s tem v zvezi so ozko povezane reči, ki zadevajo človeški rod v pogledu napolnitve zemlje.

Radi svoje vere in poslušnosti je bil Noe pravičen v očeh Božjih. On jè v pismu imenovan »glasnik pravičnosti« (2. Petr. 2 : 5). Bog je velel Noetu, da naj zgradi ladjo, kar je Noe tudi storil. Ta ladja je bila podoba Božje organizacije pod Kristusom, njenim poglavarjem, katera

organizacija vključuje ude telesa Kristusovega. Noetova družina je sprejela svarilo, ga upoštevala, verovala v Boga in je vsled svoje vere in poslušnosti bila priznana za pravično. Sprejeta je bila v ladjo in ohranjena pred potopom. S tem, da je dal Bog zgraditi ladjo, je hotel povedati, da namerava pravične iz človeške družbe ohraniti pri življenju.

Adamu podeljeni ukaz Jehove, 'množiti se in napolniti zemljo', lahko izpolnijo le pravična stvorjenja, in to se mora zgoditi, ko bodo vsi zlobni iz zemlje odstranjeni. Potop s svojim opustošenjem je bil zato podoba Harmagedona, tistega velikega dne Boga Vsemogočnega in razdejanja, ki ga povzroči.

Igralci

Igralci one proroške drame so: Lameh, ki predstavlja Jehovo Boga; Noe, ki predstavlja Kristusa Jezusa in ude njegovega telesa, in ladja, ki je podoba Sionske organizacije, katere glava in graditelj po ukazu Božjem je Kristus Jezus; potop je podoba Harmagedona. Posedujemo določno izjavo pisma, da se je ta drama pred davnim odigrala in napisala v svrhu, da bi ljudstvo Božje, ki bo na koncu sveta, do katerega smo sedaj dospeli, na zemlji, iz tega črpalo tolažbo in upanje (Rim. 15 : 4). Polni zaupanja smemo torej pričakovati, da nam bo

Gospod dal razumevanje te proroške drame. in to razumevanje nas bo okrepilo v našem upanju in delu.

Udje družine Noetove so bili obvarovani pred potopom, ker so našli v ladji zavetje. Nastane sedaj vprašanje: Koga predstavljajo ali zastopajo v proroški drami? Svetopisemsko dokazovanje kaže, da ponazorujejo »druge ovce« Gospodove (Jan. 10 : 16), t. j. tiste, ki jih sedaj imenujemo »Jonadabi« in ki bodo tvorili »veliko množino« (2 Kralji 10 : 15-23; Razod. 7 : 9 do 17).

Noetovi trije sinovi so se rodili kratko pred potopom, in sicer ko je bil Noe star že 500 let. Prav tako je pričel sodobni Noe, Kristus Jezus, zbirati svoje »druge ovce«, ki tvorijo »veliko množico«, kratko pred Harmagedonom. Od rojstva Noetovega do rojstva njegovih treh sinov je potekla dolga doba. Ravno tako je potekla dolga doba od rojstva Jezusa do porajanja Jonadabov, njegovih »drugih ovc«. Kraljestvo je sedaj tu, in Jonadabi se pojavljajo in cenijo dejstvo, da jim je dana velika prednost, ko prejemajo pouk o kraljestvu Božjem pod Kristusom, edinem sredstvu za odrešenje in opravičenje ter ga podpirajo v polnem obsegu.

Odlaganje

Zaključevalo se je, da je Bog vzpostavitev svojega kraljestva šesttisoč let zavlačeval z

namenom, da pusti roditi zadostno število ljudi, ki bi nato pomrli, tako da bi pri vstajenju bilo dovolj ljudi, da se napolni zemlja. Niti zdrav razum, niti kako pisemsko mesto ne opravičuje takega zaključka. O kakem zavlačevanju ne more biti govora; Bog je ta rok dovolil hudiču, dajoč mu polno priliko, da dokaže svojo trditev pred uničenjem njegove organizacije; in med tem časom je Bog izbral »ljudstvo svojemu imenu«. Člani tega ljudstva morajo biti svedoki Jehovini, morajo torej za izpolnitev Božjega prorokovanja v 2. Mojz. 9 : 16, ki je namenjeno satanu, pričati.

Izvolitev velike množice

Da more biti nekdo pozvan h Gospodu, je v prvi vrsti potrebno, da posluša poslanico resnice. Potem mora tak človek sprejeti vero, to je, verovati mora, da je Bog vir življenja in Kristus Jezus njegov odrešenik, čigar dragocena kri je odkupila človeški rod, dalje da je Kristus Jezus pooblaščenec Jehovin, po katerem deli Bog življenje (Rim. 10 : 9-15). Leta 1918 je prišel Gospod Jezus k templju Jehovinemu, zbral zveste posvečence k sebi, jih pri sodbi spoznal za vredne ter jih sprejel v tempelj in poučil. Nato jih je razposlal oznanjat njegovo vëst, da bi jo mogle slišati njegove »druge ovce«, pribëžati k njemu ter pri njem najti zavetje. Kmalu

nato so začele »druge ovce« slišati. Vendar je šele 1935 odkril Gospod svojemu ljudstvu, da tvorijo njegove »druge ovce« zemeljski razred, ki bo na zemlji večno živel. Kake nadaljne korake morajo »druge ovce« sedaj podvzeti, da dosežejo zaščito in dopadenje?

Vsi, ki bodo deležni blagoslova odkupnine, se morajo posvetiti, izjavljajoč se pripravljenim, delati voljo Božjo, in to privoljenje javno pred drugimi izpričati. To morajo storiti Jonadabi, se priključiti ostanku in postati svedoki za Gospoda. Najti morajo v organizaciji Božji varstvo, kar kaže, da morajo biti v to organizacijo potopljeni, krščeni ali v njej shranjeni. Ladja, ki jo je na Božji ukaz zgradil Noe, ponazoruje Božjo organizacijo in tisti, ki so šli v ladjo in našli tam zavetje pred potopom, so bili tako shranjeni, in to je podoba krsta, kakor je izjavil apostol: »... barka, ki se je v njej malo, to je osem duš na varno rešilo po vodi; temu podoben tudi vas zdaj rešuje krst« (1. Petr. 3 : 20, 21). V izpolnitev tega dela slike je Kristus Jezus zgradil glavno organizacijo Božjo, »na« ali v katero morajo biti Jonadabi — skriti pred organizacijo satanovo in popolnoma od nje ločeni — potopljeni, krščeni ali docela pogreznjeni. Pod okriljem organizacije Gospodove bodo šli varno skozi Harmagedon (Zefanija 2 : 1-4). Zato mora »velika množica« najti v sodobni barki pribežališče in varstvo, ker je tam zaščitena pred svetom.

Slična slika je bila ustvarjena, ko so Izraelci šli skozi Rdeče morje. O tem čitamo: »Nočem namreč, bratje, da bi ne vedeli, da so bili naši očetje vsi pod oblakom in da so prešli vsi skozi morje, in so bili vsi v Mojzesa krščeni v oblaku in morju in so vsi jedli isto duhovno jed in vsi pili isto duhovno pijačo; pili so namreč (vodo) iz duhovne skale, ki jih je spremljala, a ta skala je bila Kristus« (1. Kor. 10 : 1-4).

Izraelci so tako bili »krščeni v Mojzesa«, Oni, ki so bili skriti v barki, so bili krščeni v Noeta. Oba Noe in Mojzes predstavljata Kristusa Jezusa in njegovo organizacijo, s čimer je pokazano, da morajo vsi Jonadabi priti pod okrilje te organizacije, katere glava je Kristus. To je njihovo sodobno »zavetno mesto« (4. Mojz. 35 : 6-32) in ostati morajo tam do konca Harmagedona. Njihova ohranitev v Harmagedonu bo dokaz, da jih ima Bog za pravične. Poslušni Izraelci so našli zavetje in varnost pred vodami Rdečega morja. Oni, ki so bili shranjeni v ladji, so našli tam pribežališče in varnost, medtem ko je vse druge doletela poguba. Vsaka teh podob napoveduje Harmagedon, čas, ko bodo vsi, ki stoje pod Kristusom, našli zavetje in varnost, dočim bo ves ostali svet pogubljen v ognjeni stiski, kakršne dosedaj še ni bilo. Janez Krstnik se je moral na ta krst v Noeta in Mojzesa, kot predpodobi krsta v Kristusa, sklicevati, ko je rekel: »On (Kristus) vas bo krstil s svetim Duhom in ognjem« (Mat. 3 : 11, 12). »Ogenj« se

tu očitno nanaša na Harmagedon, pred čigar opustošenjem bodo samo tisti obvarovani, ki so pod in v Kristusu. To je nadaljni dokaz, da nauk o svesplošnem varstvu in »vseobčem zveličanju« nima nobene podlage v Svetem pismu, temveč da je to zvijača hudičeva, da odvrne človeška srca od Jehove.

Tisti, ki zdaj kot Jonadabi zbeže h Kristusu in najdejo pri njem varstvo, morajo še naprej iskati pravičnost in ponižnost, kakor to ukazuje Gospod (Zefanija 2 : 1-3). Morajo se učiti spoznavati voljo Božjo in si prizadevati slušati njegove zapovedi. Biti morajo zvesti, morajo se čistega srca predati kraljestvu Božjemu in se izogibati sveta, odklanjajoč vsako udeležbo pri spletkarenju sveta. Tisti, ki tako ravna, imajo Božjo obljubo, da bodo Harmagedon preživeli.

Nalog

Dejstvo, da je bil Božji nalog, »množiti se in napolniti zemljo«, dan pravičnemu Adamu preden je grešil, dokazuje končno veljavno, da more biti ta nalog izpeljan le po pravičnih ljudeh, ki žive in rode otroke v pravičnosti in pod pravičnimi razmerami. Kdo lahko torej izpolni ta nalog? Seveda ne ostanek (Rim. 11 : 5), kajti ta je duhoven in njegovo bivališče je v nebesih.

Velika masa ljudstva, ki je živela od potopa

sem, je bila hudobna. Danes napolnjuje zemljo razred brezbožnih, podoben onemu, ki je napolnjeval zemljo pred potopom. Najzlobnejši in najbogokletnejši izmed vseh, ki so sedaj v nadlego zemlji, so religijski voditelji in zlasti oni, ki tvorijo rimsko-katoliško avtoritarno hierarhijo, katera bogokletno zahteva zase to, kar gre edino le Bogu, in po krivem trdi, da je zastopnik Gospodov, pri tem pa nesramno grdi ime Božje in preganja Jehovine svedoke, kakor tudi Jonadabe. Ta religijska organizacija je glavno orodje hudičeve na zemlji. Prav gotovo ne bo nihče od nje kdaj v čimer koli sodeloval pri izpeljavi Božjega naloga. Nobene podlage ni za zaključek — še manj pa kake opore v pismu — da bo Bog take ali katere koli druge, ki so bili hoté zlobni in so Jehovino organizacijo zaničevali in napadali, kdaj obudil iz mrtvih. Če tudi pravi pismo, da bo vstajenje i pravičnih i nepravičnih, vendar je velika razlika med tistimi, ki so vsled podedovanja, torej po rojstvu, nepravični, in onimi, ki so hoté zlobni in se upirajo kraljestvu Božjemu. Prav gotovo bodo ljudje, ki sedaj slišijo o Kristusu kot njihovem odrešeniku in zakonitem vladaju sveta, a se branijo verovati vanj, še nadalje ostali pod prokletstvom smrti, kakor to Janez v 3 : 36 natančno pove. Potop je služil namenu, da očisti zemljo zlobnih, in prav tako bo služil Harnagedon istemu namenu, namreč, da očisti zemljo vseh današnjih zlobnih. Čemu pa naj bi bili tudi

ti brezbožni kdaj obujeni iz smrti, da pokvarjajo zemljo in nadalje ime Božje zasramujejo? Ni nobene podlage za zaključek, da jim bo Bog naklonil še »neko drugo priliko«.

Neglede na vprašanje, kdo da bo iz smrti obujen, ne bodo v vseobčem vstajenju vstali nobeni ljudje sveta kot pravični možje in žene.

Na koncu potopa so bili Noe in njegovi svojci edini živeči ljudje. Bog je imel teh osem oseb za pravične, ker so vanj verovali in mu bili poslušni. Oni so torej predstavljali tisti razred ljudi, ki jih bo Bog na koncu Harmagedona smatral za pravične.

Znova izdan

Ko je Noe na koncu potopa zapustil barko, je daroval Jehovi žgalen dar, in »Jehova zadržal tisti duh prijetni (vonj pomirjenja)«, kakor pravi pismo (1. Mojz. 8 : 21; opom.). To očitno namiguje na tolažbo in pokoj, ki bosta sledila, ko bo Harmagedon pri kraju in zemlja očiščena vsega zla. Zahvalna daritev Noetova je del proroške slike, in naznanja, da bodo po Harmagedonu vsi ljudje na zemlji pokorni Jehovi. Vprav takrat, ko je Noe prinašal dar, je Jehova znova izdal svoj nalog: »Nato blagoslovi Bog Noeta in sinove njegove ter jim reče: Rodovitni bodite in množite se ter napolnite zemljo« (1. Mojz. 9 : 1). Vsekakor spadajo tudi

te besede k proroški drami in napovedujejo, kako da bo Bog svojo namero, napolniti zemljo po Harmagedonu s pravičnimi ljudmi, izpolnil. Nalog, ki ga je Bog vnovič izdal, je bil dan pravičnim ljudem, kar zopet kaže, da morejo le pravična človeška stvorjenja ta nalog izpolniti. Ker bodo člani velike množice edini, ki prežive Harmagedon, in ker jih bo Bog vsled njihove vere in pokorščine imel za pravične, sledi, da jih bo Bog uporabil za izpeljanje svojega naloga, napolniti zemljo.

Le osem oseb je preživelu potop, in danes, po nekoliko kratkih stoletjih, je zemlja napolnjena z ljudmi, katerih število gre v milijone in od katerih jih je vsled satanovega vpliva večina hudobnih. Če le nekaj milijonov Harmagedon preživi, kaj bi neki pač teh par milijonov pod vodstvom Kristusa Jezusa v času tisočletnega kraljestva moglo vse izvesti. Povsem gotovo je, da mora biti nalog Božji v pogledu napolnitve zemlje do kraja izpeljan, ker se beseda Božja, ki je bila poslana, ne povrne k njemu prazna nazaj. Iz tega sledi, da bo ta nalog izpeljan v teku tisočletne dobe, in sicer po stvorjenjih, ki so za to delo določena.

Ženitev in možitev

Če odgovarja ta zaključek Svetemu pismu, bi iz tega izhajalo, da se bodo oni možje in že-

ne, ki tvorijo »veliko množico«, ženili in možile ter se jim bodo rodili otroci v pravičnosti in za življenje. Na zemlji so danes Jonadabi, ki so Gospodu vdani in se bodo brez dvoma izkazali kot zvesti. Ali bi bilo v skladu s Svetim pismom, da se sedaj poročijo in začenjajo odgajati otroke? Ne, se glasi odgovor, ki ga podpira Sveto pismo. Toda vrnimo se k proroški sliki: Noetovi sinovi in njihove žene niso imeli niti pred, niti med potopom otrok, in se jim taki tudi niso rodili, preden se niso posušile vode na zemlji. Iz poročila izhaja, da so se šele dve leti po potopu rodili otroci (1. Mojz. 11 : 10, 11). Tudi ni nobenega pisemskega dokaza, da bi bili kaki otroci vzeti v ladjo, marveč je bilo v ladjo vzetih le osem oseb: »Potem reče Gospod Noetu: Pojdi ti in vsa družina tvoja v ladjo, zakaj tebe sem videl pravičnega pred seboj v tem rodu« (1. Mojz. 7 : 1). To nam dokazuje, da bo razred tistih, ki ga predočujejo oni, ki so bili vzeti v ladjo, spoznan vsled svoje vere in poslušnosti za pravičnega, kar izhaja iz tega, da bodo pripeljani iz Harmagedona. Pismo v celoti podpira zaključek, da bo napolnitev zemlje aktualna šele po Harmagedonu in ne poprej. Tudi sledeče besede Jezusove prav tako podpirajo to sklepanje: »Gorje pa nosečim in doječim v tistih dneh!« (Mat. 24 : 19).

Jonadabi so prejeli sedaj veliko predpravico, ko smejo spoznavati, da je kraljestvo prišlo in da je njihova sveta dolžnost, če hočejo živeti,

da ga iskreno podpirajo in delajo to, kar jim je Gospod zapovedal, namreč, da iščejo pravičnost in ponižnost in da skupno z ostankom pričajo svetu o kraljestvu Božjem pod Kristusom Jezusom. Mnogo bolje bi bilo za nje, da so prosti vsega, kar bi jih oviralo pri izpolnjevanju volje Gospodove in da so tudi med Harmagedonom prosti vsakršne vezi.

Mnogi od Jonadabov, ki so Gospodu in njegovemu kraljestvu popolnoma vdani, imajo otroke in jih lahko dobe še več. Kako dolžnost imajo taki? Stariši morajo svoje otroke učiti resnico o kraljestvu in jih voditi po pravi poti, da bi tudi oni mogli iskati pravičnost in ponižnost. Če otroci to store, bodo tudi oni deležni obljubljenega varstva Gospodovega. Otroci, ki pridejo sedaj na svet, so izpostavljeni zlobnemu vplivu satana in njegove organizacije in je njihova varnost edino to, da sprejmejo pouk in se posvetijo Bogu in njegovi kraljevski organizaciji. Iskati morajo pravičnost in ponižnost, s tem da se uče spoznavati voljo Božjo in da isto store. Zato imajo stariši — Jonadabi — danes veliko odgovornost, da svoje otroke pravilno vzgajajo in jih vodijo po pravi poti, dokler ne dosežejo starosti osebne odgovornosti, o katerem času morajo taki otroci, kar se tiče službe Božje, ravnati sami. Če tudi ni dolžnost maziljencev, poiskati otrok drugih neposvečenih ljudi in jih vzgajati, naj bi ipak smatrali za veliko prednost, da take otroke drugih, ki k njim pridejo in res

iščejo resnice, primerno pouče. To je podprto tudi z dejstvom, da so Izraelci, ko so se shajali o prazniku tednov in o prazniku šatorov, sprejeli v svojo sredo tujce in njihove otroke ter jih poučevali, kar naj služi posvečencem sedanjosti za kažipot (5. Mojz. 16 : 9-15).

Po Harmagedonu

Vsled greha sta Adam in Eva pogrešila izpolniti božanski nalog. Po Harmagedonu ne bo več najti namernih kršilcev Božjega zakona, ker bodo isti iz zemlje potrebljeni. Izprijeno potomstvo Adamovo je potem mrtvo in ne bo zato več moglo vplivati na živeče. Satan bo zvezan in radi tega ves njegov škodljiv vpliv odstranjen. Religionistov ali religijskih organizacij, ki na otroke kvarno vplivajo, ne bo več nobenih na zemlji. Kristus Jezus, kateremu je neomejeno podvržen ves človeški rod, bo izpeljal to, kar je pogrešil storiti Lucifer. S tem postaja jasno, da je božanski nalog, napolniti zemljo s pravičnim ljudstvom, izvedljiv in da bo izveden. To pa pomeni opravičenje imena Jehovinega in dokaže, da je satan lažnjivec.

Za popolnega Adama in Evo je bilo primerno in prav, da se množita in rodita otroke, in prav gotovo bo v harmoniji z voljo Božjo, da se člani velike množice kot pravični po Harmagedonu ženijo in rodijo otroke. Nasvet glede ženitve

v sedmem poglavju 1. Korinčanom se ni nanašal na popolnega Adama in njegovo ženo in se ne nanaša na veliko množico po Harmagedonu.

Ni videti nobenega vzroka v pismu, zakaj bi naj Harmagedon neki že pred Harmagedonom obstoječi zakon med Jonadabi, kateri bitko preživijo, razvezal. Jonadabi, ki so sedaj poročeni, naj se z veliko radostjo vesele dneva, ko bodo po končanem Harmagedonu smeli svoje zakonske odnošaje obnoviti in udejestvovati svoje zmožnosti, katere jim je podelil Bog. Dana jim je sedaj velika prednost, ko smejo spoznavati in razumevati, kak blagoslov bo, prebivati potem skupaj v sreči in pravičnosti in v slavo Božjo v pravičnosti roditi otroke.

Jonadabi, kateri mislijo sedaj na ženitev, bi kakor vse kaže, storili bolje, da nekoliko let počakajo, dokler ne mine ognjeni vihar Harmagedona in potem stopijo v zakonske odnošaje in uživajo blagodat, ki so zvezane z udeležbo pri napolnjenju zemlje s pravičnimi in popolnimi ljudmi.

Naj Jonadabi sedaj mirno, trezno in z globokim veseljem zrejo čudovitim nadam nasproti. Jehovina nespremenljiva naredba gre za tem, da se napolni zemlja s pravičnim ljudstvom, katero bode, vstrajajoč v pravičnosti, prejelo večno življenje po Kristusu Jezusu; dalje, da bodo vsi Harmagedon preživeči in veliko množico tvoreči, v očeh Božjih pravični in da

prejmejo čudovito milost, izpeljati Adamu prvotno dani nalog, kar se zgodi pod nadzorstvom pravičnega vladarja Kristusa Jezusa, ki deli življenje tistim, kateri ga prejmejo; da bodo velika množica in njeni otroci vselej živeli v miru in veselju, ne da bi se jim bilo treba bati smrti, temveč bodo ti zvesti skupno s knezi zemlje doživeli polno pravično vladno na zemlji, na kateri se bo godila volja Božja kakor v nebesih. Vse to je izvedljivo na podlagi brezpogojne poslušnosti Kristusa Jezusa, njegovega vstajenja in njegovega kraljestva.

Kaj naj Jonadabi sedaj store? Naj se popolnoma posvetijo interesom kraljestva Kristusa in gledajo, da se njih sredstva vporabijo v slavo Božjo in njegovega kraljestva. Jonadabi se naj kot tovariši priključijo članom ostanka telesa Kristusovega, ki so sedaj na zemlji in naj krepko pričajo ljudem. Naj jih svarijo in jim pripovedujejo o blagodatih kraljestva, ki jih bodo deležni pravični. Zvesti, ki so živeli od Abela pa do Janeza, so se ozirali po prihodu pravične vlade Božje in žrtvovali vse, da bi pod to vladno prejeli mesto. Zdaj je veličastno kraljestvo v polnem obsegu pred nami in bo skoraj neomejeno delovalo; in kateri Boga ljubijo, bodo sedaj z veseljem storili vse, kar zmorejo, da bi pričali ljudem o blagodatih tega kraljestva. Kraljestvo Božje pod Kristusom je sedaj sovražno vsemu, kar spada k organizaciji satanovi, in Jonadabi se morajo brez kompromisa

postaviti na stran Gospodovo in Bogu in njegovemu kraljestvu neprestano zvesto služiti.

Odrešenje

Otroci, ki se rode Jonadabom pred Harmagedonom, morajo priti pod pripravo za odrešenje, ki jo je preskrbel Jezus. Ker so stariši nepopolni, pridejo ti otroci z nepopolnostmi na svet, morajo biti od starišev poučeni in da dosežejo življenje, slušati Gospoda. Otroci, ki se po Harmagedonu rode, spadajo prav tako pod Kristusa Jezusa, ker je plačal odkupnino za vse, tudi zanje. On je »Oče večnosti«, ki daje življenje, in ni ga drugega imena, po katerem bi se mogli ljudje zveličati.

Poslušnost

Vsi, ki prejmejo življenje, morajo verovati v Gospoda in mu biti poslušni (Jan. 3 : 36). Zato morajo otroci, ki se rode veliki množici, imeti vero, morajo biti zvesti in pravičnemu Gospodu popolnoma vdani. Odgovornost bo torej na stariših, da svoje otroke pravilno vzgoje, dokler ne dosežejo starosti osebne odgovornosti, o katerem času morajo potomci sami prevzeti odgovornost in se pokoriti. Pismo kaže, da bo vsak rojeni človek pod pravičnimi razmerami

imel polno in pravično priliko, da bo dokazal svojo poštenost Gospodu. Biblija podpira zaključek, da ne bodo nobeni mali otroci po Har-magedonu umirali. Kakšen smisel bi pa tudi imelo rojstvo otroka, če bi moral isti že kot dojenček umreti? Ta točka kaže biti v pismu sedaj jasno osvetljena. Bog pravi po svojem proroku: »Ne bode odondod več otroka, ki bi živel le malo dni, ne starca, ki bi ne dopolnil svojih dni; kajti kdor umre stoleten, bode še mladenič, a grešnik sto let star, bo proklet.«

To prorokovanje bi se moglo sedaj v sledečem nanašati na duhovni razred: Število sto je pomnoženje števila deset z deset, katero število namiguje na zemsko popolnost. S tem, da zvesti ostanek ohrani svojo čistoto, bi se moglo o njem reči, da je na zemlji prejel vse, kar vobče more prejeti, in se sme torej zavedati, da ga sovražnik ne more uničiti. Postane li pa kdo hotoma grešnik, umre kot proklet in nihče po njem ne bo žaloval.

Kar se pa tiče otrok velike množice, daje Bog zagotovilo, da vzrastejo pod pravičnimi razmerami, da jim ne sme nič škodovati in da bodo živeli naprej, dokler ne dosežejo polne prilike, da dokažejo svojo poštenost. Ker da deset krat deset število sto — prispodoba zem-ske popolnosti v vsakem oziru — mora to pomeniti, da otrok ne umre kot dojenček, da sploh ne umre, preden ni imel polne prilike, osebno dokazati svojo iskrenost. Klo pa bi, imajoč do-

volj priložnosti, postal tak potomec hotoma grešnik, bi umrl kot proklet. S tem ni rečeno, da bi bilo njegovo življenje omejeno na sto let, temveč da mora imeti polno zemsko priliko za življenje, tudi če bi bilo potrebnih petsto ali celo polnih tisoč let, da bi dokazal svojo popolno vdanost napram Gospodu.

Nihče ne bo žaloval po smrti prokletega, ker bodo vsi živeči pravični in se radovali pravičnih sodb Gospodovih. Zato pravi prorokba: »In radoval se bom nad Jeruzalemom (Božjo organizacijo) in veselil se ljudstva svojega, in ne bo se čul v njem joka glas, ne vpitja glas« (Izaija 65:19). Bog je dal v Ezekielu 24:16, 17 napisati izrecno zapoved, da naj nihče izmed pravičnih ne žaluje ali joka radi smrti namerno zlobnih. To je trden prepričevalen dokaz, da nobeni mali otroci kot taki ne bodo umirali, in zato smrt potomcev ne bo povzročala starišem tuge. Taki otroci se bodo rodili za življenje in morajo živeti, dokler ne dosežejo starostne dobe osebne odgovornosti. To je tistim, ki tvorijo veliko množico, v veliko tolažbo in vzpodbudo, ker se lahko vesele dneva, ko bo njih prednost, roditi otroke v pravičnosti in s temi otroki nikdar več ne doživeti žalosti. Nadalje pravi Jehova: »Zakaj, glej, jaz ustvarjam nova nebesa in zemljo novo, in o prejšnjem ne bode spomina in ne pride več na misel; ... jaz preustvarjam Jeruzalem v radost in ljudstvo njegovo v veselje« (Izaija 65 : 17, 18). Apostol Peter je pisal: »No-

vih pa nebes in nove zemlje pričakujemo po obljubi njegovi, v katerih prebiva pravičnost« (2. Petr. 3 : 13). »Nova nebesa« obstoje iz Kristusa Jezusa in njegove kraljevske hiše in so v veselje Jehovino že ustvarjena in zgrajena (Psalm 102 : 16). Zvesti vojvode (Psalm 45 : 16), velika množica in njihovi otroci bodo tvorili »novo zemljo«, kjer bo prebivala pravičnost in trajna radost. V skladu s tem stoji pisano: »In slišal sem glas velik od prestola, da govori: Glej, šator Božji z ljudmi, in prebival bo ž njimi; in oni bodo ljudstva njegova, in Bog sam bode med njimi, njih Bog, in obriše vse solze ž njih oči« (Razod. 21:3, 4). To stanje bo vladalo že ob pričetku tisočletne dobe, mesto da bi pustilo nase čakati do konca tega časa. Zato pravi prorok o novi zemlji Božji: »In ne bo se več čul v njej joka glas, ne vpitja glas.« Gotovo so te resnice Jonadabom v veliko vzpodbudo, da bodo podvzeli vse, kar je sedaj potrebno, da najdejo zavetje in varnost v kraljestvu.

Vstajenje

Ljudje, ki so umrli in ki bodo vstali, morajo prejeti polno in pravično priliko za življenje, vendar pa z izpeljanjem Božjega naloga in napolnjenjem zemlje ne bodo imeli opravila. Obujeni bodo kot nepopolni ljudje, ki se bodo morali šele učiti pravičnosti in bodo po popolni

poslušnosti prejeli življenje. Vzroka, zakaj naj bi to zahtevalo tisoč let, ni nobenega in tudi ni nobenega pisemskega dokaza, da bi naj vse-splošno vstajenje usledilo v času tisočletnega vladarstva. Nasprotno stoji pisano (Razod. 20 : 5): »Drugi mrtvi pa niso oživali, dokler se ne izpolni tisoč let.« Če tudi so glede pristnosti tega mesta prerekanja, govori vendar pretežni del pričevanja za njega zanesljivost. Bog je dal to mesto v Bibliji ohraniti. Ker pomeni »vstaje-nje« vstati k življenju v polnem obsegu, bo ob vseobčem vstajenju božanski nalog že v celoti izpolnjen in raj obnovljen. Potem vstane raz-bojnik, kakor mu je obljubil Jezus. Tudi vsta-nejo vsi mrtvi, ki so v svojih grobeh, to se pravi v spominu Božjem, ne pa brezbožni. Go-tovo ne bodo Juda Iškariot in oni od rimsko-katoliške hierarhije, kakor tudi drugi »kozli« nikdar iz smrti obujeni. Kristus Jezus je izrekel nad njimi končno sodbo in pravi, da pojdejo v večno uničenje (Mat. 25 : 33, 41-46). Preskrbi si **Svetilnik**, ki obravnava pisemske tekste o tej temi in ga skrbno prouči. Imel boš pravi vzrok, veseliti se, in če ostaneš zvest, ne bo tvoje ga veselja nikdar konec. Vsak, ki ljubi Gospoda, naj postane redni čitatelj Svetilnika.

Ponovitev

Kdor se je posvetil delati voljo Božjo, mora obdržati v spominu gotove važne resnice, ki se

sedaj razodevajo. K tem resnicam spadajo tudi sledeče: Zapoved Jehovina je, napolniti zemljo s pravičnim ljudstvom. To se zgodi. Noben nepravični človek ne more pri izpeljanju tega božanskega naloga v ničemer sodelovati. Adam je bil pravičen, ko je prejel nalog, postal pa je nepravičen in je zgubil vse. Pravičnemu Noetu in njegovim sinovom znova potrjeni nalog, je bil obenem proroški igrokaz, ki se sedaj uresniči. Namen potopa je bil, očistiti zemljo vse takratne zlobe. Bil je predpoda in najde svoje izpolnjenje v bitki Harmagedonski, katera bo očistila zemljo vsega zla.

Čas, ki je potekel od novo-izdanja naloga do prihoda kraljestva Božjega, je Bog med drugim uporabil za to, da je izbral »ljudstvo imenu svojemu« (Dej. 15 : 14). Bog je tako izvoljenim zapovedal, da so njegovi svedoki, da oznanjajo njegovo ime in njegovo kraljestvo po vsej zemlji, kar morajo storiti neposredno pred Harmagedonom. To »neobičajno delo« je sedaj v toku in bo kmalu dovršeno. Religionisti, glavno orodje hudičeve na zemlji, so ogorčeni protivniki tega dela, ki bo pa odgovarjaje volji Božji, izvedeno. Neposredno za tem bo sledila bitka Harmagedonska, o katerem času bodo predvsem uničene vse religijske ustanove, kakor tudi vsi tisti, ki se poslužujejo religije, da sramote ime Božje in ga zaničujejo ter časte ljudi. To znači, da bo velika religijska ustanova, hierarhija, zagotovo zgubila in za vselej propadla

Mnogo je danes ljudi, ki stojijo v ali pod to religijsko organizacijo in so odkritosrčni. Ti morajo biti posvarjeni. Dobiti morajo priliko, da slišijo pričevanje in iščejo kraj, kjer najdejo pod organizacijo Božjo varnost. Odgovornost, da dobe ti svarilo in pričevanje, je Bog položil na ostanek in njegove tovariše, Jonadabe. Tem pravi Bog, Gospod: „Posvari jih v imenu mojem! Kdor sprejme posvarilo, reši dušo svojo. Če svarila ne daješ, boš ti odgovoren za tiste, ki poginejo, ne da bi slišali svarilo (Ezekiel 33 : 5-9). Harmagedon je blizu, in zaključek »neobičajnega dela« še bližje. Hiteti moramo vršiti to delo. Noben posvečenec se ne bo bal posmehalcev ali preganjalcev. Vsi Jehovi vdani se bodo zanesli na Jehovo in Kristusa Jezusa in enodušno napredovali posvečajoč se »neobičajnemu delu«. Edini, ki prežive Harmagedon, so zvesti otroci Božji in ljudje, ki pribeže v kraljestvo Gospodovo. Ti bodo pripeljani skozi veliki ognjeni krst Harmagedona in bodo potem kot pravični možje in žene stali pred Gospodom in tvorili veliko množico. Poln globokega veselja premisli sedaj čudovito milost, ki je bodo potem deležni člani velike množice: izvesti božanski nalog, napolniti zemljo s pravičnim človeškim rodом. Oni se bodo ženili in rodili otroke v pravičnosti, in nobeden njihovih malih ne umre, temveč bodo napredovali in prejeli polno priliko, da dokažejo Bogu svojo osebno iskrenost; in če to store, bodo večno živeli.

Pod vladu Kristusa Jezusa in vladanjem pravičnih mož na zemlji, vojvod, bo velika množica v času tisoč let in dokler ni božanski nalog popolnoma izpeljan, vzgojila družine v pravičnosti. To bo istotako v opravičenje imena Božjega in obenem dokaz, da Bog lahko postavi na zemljo ljudi, ki mu ostanejo zvesti in da je zmožen, napolniti zemljo s pravičnimi stvorjenji.

Ko bo na koncu tisočletne dobe zemlja napolnjena, ne bo več prilike za ženitev ali možitev in odgojo otrok. Kadar bodo še ti, ki spe v prahu zemlje, obujeni in prejeli priliko slišanja, bodo živeli vsi, ki so resnično poslušni in bili tako spoznani za vredne, da dosežejo »drugi svet« in vstajenje' (Luk. 20 : 35, 36). Ta veličastna nada, ki jo »druge ovce« Gospodove smejo sedaj imeti, je zanje čudovita vzpodbuda k še večji vnemi in zvestobi. V skladu s tem kaže Sveto pismo, da je velika množica, ki prihaja sedaj h Gospodu, polna vneme in da služi Bogu in Kristusu noč in dan (Razod. 7 : 9-15). Po veri so videli zvesti proroki Božji milostno pripravo Božjo za kraljestvo pravičnosti in se radovali. Radovoljno so trpeli preganjanja vseh vrst, da bi bili deležniki te pravične vladavine. Toda morali so čakati do prihoda kraljestva. A zdaj se kmalu povrnejo in se bodo veselili blagoslovov tega kraljestva in jih uživali. Oni, ki so bili vzeti iz sveta in postali udi telesa Kristusovega, so se vsikdar radovali preganjanj, da bi imeli delež na vstajenju Jezusa Kristusa

in opravičenju imena Jehovinega. Njihova zadnja dolžnost na zemlji je zdaj, da dokažejo svojo zvestobo, s tem da pričajo za ime Jehovino in njegovo kraljestvo, medtem ko jih satan in njegovo orodje preganjajo in zasramujejo. Gospodove »druge ovce« morajo biti z Gospodom in ostankom v popolni harmoniji. Nihče teh ne sme zgubljati nikakega časa ali zamuditi kake prilike slušati Gospoda in oznanjati blagovestje o kraljestvu. Kraljestvo je tu, in sigurna, popolna zmagà bo venčala kralja Kristusa Jezusa in tiste, ki so z njim. Zemlja bo napolnjena s pravičnim ljudstvom, in ti zvesti, sedaj živeči Jonadabi ne umrejo, temveč sodelovali bodo pri obljudenju zemlje s pravičnimi ljudmi. Vse to bo v neminljivo slavo Jehove in v opravičenje njegovega imena.

Danes se rimsko-katoliška hierarhija in njeni zavezniki obupno bore proti Bogu in njegovemu kraljestvu, skušajoč ovirati ljudi na spoznavanju dejstva, da bo Gospod kmalu uničil zlobne in osrečil poslušne z neskončnimi blagoslovi. Dejstvo, da religiozisti sedaj tako nasprotujejo Božji poslanici, je nadaljnji dokaz, da je Harnagedon blizu. Zato se radujemo v očigled tega protivljenja, ker imamo zagotovilo, da bo Gospod odnesel popolno zmagò nad zlobnimi in poklonil svojim služabnikom življenje. Odslej naprej prevzamemo ofenzivo v tem boju.

DODATEK

Hitler in papež

Sledeča izjava, ki je bila napisana od nekega katoliškega duhovnika v Berlinu in objavljena v »Deutscher Weg« z datumom 29. maj 1938, dokazuje zaroto med papeštvom in hitlerjevsko-totalitarno vlado Nemčije:

»Na svetu je sedaj dežela, v kateri so takozvani ‚Resni raziskovalci Svetega pisma‘ (svedoki Jehovini) prepovedani. To je Nemčija! Razpust sekte, ki se je bila takrat v Nemčiji že precej ustanovitila, ni usledil pod Brüningom, čeprav je katoliška cerkev za časa Brüninga z vso silo na to pritiskala. ‚Najkatoliški državni kancler‘ Brüning pa je odgovoril, češ, da nima zakona, ki bi ga pooblašçal razpustiti sekto ‚Resnih raziskovalcev Svetega pisma‘.

Ko je prišel Adolf Hitler na oblast in je nemški episkopat ponovil svojo prošnjo, je rekel Hitler: Ti-le takozvani ‚Resni raziskovalci Svetega pisma‘ so snovači nemirov; oni motijo harmonično sožitje z Nemci; imam jih za mazače; ne trpim, da bi bili nemški katoliki s strani tega ameriškega ‚sodnika‘ Rutherforda na tak način blateni; razpuščam ‚Resne raziskovalce

Svetega pisma v Nemčiji; njihovo premoženje dam na razpolago ljudski blaginji; zaplenijo naj se vsi njihovi spisi. (K temu reče duhovnik:) Prav je!

Ameriškemu episkopatu, tudi kardinalu Mundeleinu, se pa med tem ne posreči, v Zedinjenih državah knjige Rutherforda, v katerih se obrekuje katoliška cerkev, odstraniti iz knjižnega trga!«

RELIGIJA

je največji sovražnik človeka!

O tem se boš prepričal, ako pazljivo čitaš in proučavaš Sveto pismo. Ta študij ti je potreben, da moreš umeti Božje namere s človekom, od katerih zavisi tudi tvoje življenje! Ne daj se več slepiti ljudem, ki izkoriščavajo tvojo dobroto, poštenost in dobro voljo. Sam prouči naredbe Božje in se nato ravnaj po njih. Pri tem ti hočemo popolnoma nesebično pomagati, zato vprašaj in piši na naslov, ki je označen na poslednji strani.

Glavna pisarna:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

kakor tudi za Mednarodno društvo za proučavanje Svetoga pisma (International Bible Students Association) se nahaja v

117 Adams Str., Brooklyn N. Y. U. S. A.

Adrese naših pisarn v drugih deželah-

Argentina	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australija	7 Beresford Rd.,	Strathfield N. S. W.
Belgija	66, rue de l' Intendant,	Brüssel
Brazilija	Av. Celso Garcia 951,	S. Paulo
Britanska Gvineja	Box 107, Georgetown,	Demerara
Bugarska	Ul. Gimnazialna 34	Plovdiv
Kanada	38-40 Irwin Ave.,	Toronto 5
Chile	Ejercito 238,	Santiago
Kina	Box 1903,	Shanghai
Čehoslovačka	Podvini 184,	Praha-Vysočany
Danska	Sondre Fasanvej 54,	Kopenhagen
Engleska	34, Craven Terrace,	London W. 2
Estonska	Suur Tartu-Maantee 72/3,	Tallin
Finska	Väinämöisenkatu 27,	Helsingfors
Francuska	129, Faubourg Poissonière,	Paris IX
Grčka	Lombardou 44,	Athen
Havana	Box 681,	Honolulu T. H.
Holandija	Camplana 28,	Heemstede
Indija	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaika B. W. L.	151 King St.,	Kingston
Japan	58 Ogikubo 4 - Chome,	Sugnamika, Tokio
Java	Post Box 59,	Batavia, Centrum
Jugoslavija	Dalmatinska ul. 59,	Beograd
Korea	1-129 Sedaimon-Cho,	Seoul
Lotiška	Cesu Iela 11 Dz. 25,	Riga
Litavska	Aukštaičiu g-ve 8, b. 1,	Kaunas
Madžarska	Zsigmond u. 68,	Budapest III.
Mexiko	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexiko, D. F.
Nova Zelandija	Box 252,	Wellington
Norveška	Inkognitogaten 28 b;	Oslo
Poljska	ul. Rzgowska 24,	Lodz
Rumunija	Str. Crisana Nr. 33,	Bukarest 2
Južna Afrika	Boston House,	Kapstadt
Španija	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Straits Settlements	(Brit. Malakka), Post Box 566,	Singapore
Švedska	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Švajcarska	Allmendstrasse 39,	Bern
Trinidad B. W. L.	Box 194,	Port of Spain
Zapadna Afrika	15 Apongbon St., Box 695,	Lagos, Nigeria

Prosim, pišite na katerokoli od teh adres in dobili boste obvestilo o ceni naših izdanj v posameznih deželah. Nekateri naši spisi so tiskani v 75 različnih jezikih.

Za Jugoslavijo

„KULA STRAŽARA“ (Rudolf Kale)

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Beograd, Dalmatinska ul. 59